

Octavian Cotescu

Octavian Cotescu — actor de factură, ținută și spiritualitate pur moldovenească. Mai mult : ieșeană. Prin gest, prin vorbirea molcomă, caldă, învăluitoare, prin trăirile sufletești, prin emoții, prin adolescența care nu ține seama de datele calendarului. Ca orice moldovean, tânărul ieșean a avut și puțin noroc. A întâlnit-o pe Lucia Sturdza Bulandra. De fapt, l-a descoperit ea. Și Cotescu a rămas, a fost și va fi un actor tipic pentru trupa teatrului care poartă numele strălucitei interprete.

Și iată, an după an, Octavian Cotescu înscrie, personal, puncte de reper în itinerarul teatrului. Are un mod cu totul și cu totul personal de a comunica direct cu publicul. Atunci când el, actorul, dă glas replicii, chiar dacă se află în mijlocul unui grup de actori, devine, instantaneu, centrul atenției. Se spune că această „taină“ e o specialitate tot moldovenească. Și iată, într-o zi a venit „explozia“ : „Costel“. Un personaj-vedetă al serialului umoristic semnat de Ion Băieșu. Costel a devenit un tip, un prototip. A lansat moda „a la mănieră de Costel“... Succesul a fost uluitor. Costel... Cotescu depășise totul în ceea ce privește „cota“ popularității . Dar, în același timp, umbra personajului avea să-și urmărească stăpînul, obligându-l la mari eforturi pentru a se lepăda apoi de ea.

Și Cotescu și-a continuat mersul său ascendent. L-a servit din plin pe Teodor Mazilu și teatrul său, dînd carne și sînge umorului său : s-a futitnit cu Caragiale prin Liviu Ciulei, și de la Cațavencu la Macheth, ce drum lung...

Intre timp, profesorul Cotescu crește noi generații de actori, le călăuzește destinul, îi învață să fie artiști și, în aceeași măsură, oameni adevărați ai zilelor noastre !

Actorul Cotescu e exemplar în selecția pe care o face propriului său repertoriu, în pregătirea rolului, în necontenita lui perfecționare și cizelare. Vorbind de artistul contemporan, mă gîndesc la Octavian Cotescu și, numărînd cei 30 de ani noi ai țării, îi întîlnesc viața, creația, munea, idealurile.